

Planeta Micului Print

IANUARIE 2015

Revista Școlii Gimnaziale "Mihai Eminescu" Buhuși

Pe urmele lui Mihai Eminescu

15 ianuarie
2015.

165 de ani de la nașterea celui care avea să devină emblema școlii noastre: Mihai Eminescu, legendă și mit pentru toate generațiile, un model de educare sentimentală pentru orice vârstă.

Dincolo de banalitatea unui nume rostit de prea multe ori, ne redescoperim pe noi, ca ființe sensibile, capabile de sentimente mari, de dăruire totală și necondiționată. Pe urmele poetului nepereche, respirăm miresma florilor de tei, ascultăm susurul plăcut al izvorului, blânda batere de vânt, dulcele corn sub lumina fermecătoarei luni.

Ne lăsăm purtați de vraja vorbelor de iubire

ale Luceafărului și ale Cătălinei, tresărim mândri de patriotismul lui Mircea cel Bătrân în dialogul cu înfiorătorul Baiazid, cugetăm resemnați la scurta noastră viață pe acest pământ rătăcitor. Gândul ne poartă pașii pe lângă plopii fără soț, de unde putem asculta în tihnă povestea codrului și putem citi scrisori din roase plicuri.

Sara pe deal contemplăm somnoroase păsărele, care, atât de fragede, se adună pe la cuiburi și medităm la steaua care-a răsărit ori la Luceafărul cel veșnic îndrăgostit. Visul nopții ni-i va aduce aproape pe crăiasa din povești, pe Călin, pe Făt-Frumos din tei, pe Făt-Frumos din lacrimă ori pe Miron și pe a lui frumoasă fără corp.

Toate acestea recompun universul eminescian și lumea noastră. Să nu uităm să fim sensibili și să ne împărtășim trăirile pentru a face față unei lumi roase de rivalități neînțelese.

La mulți ani, iubite poet al sufletelor!

Profesor, Găină Lăcrămioara

Dor de Eminescu

de Adrian Păunescu

Intr-o lume relativă
Ce-a făcut și-a desfăcut,
Eminescu-i remușcarea
Dorului de absolut.
Dacă unu și cu unu
Nu mai vor să facă doi,
Eminescu este chipul
Infinitului din noi.

Fără el oricare lucru
Și-ar urma cărarea sa,
Fără el chiar steaua noastră
Dintre stele ar cădea.
Pe pământul vechii Dacii
Când mai mare, când mai mic,
Dacă n-ar fi Eminescu,
Viața nu ne-ar fi nimic.

El Moldovei îi e fiul
Și Munteniei nepot,
L-a-nfiat întreg Ardealul,
Eminescu-i peste tot.
Într-o lume relativă
Mai avem un nume sfânt:
Eminescu-i România
Tăinuită în cuvânt.

Lui Eminescu

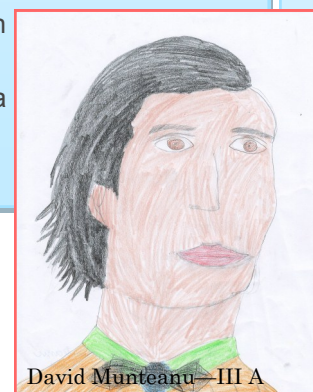
Victor Eftimiuc

Tu, ce-n ritmul melancolic al baladei populare
Ai cântat durerea noastră de la munte pân' la mare,
Cântăreț al suferinței, al minunilor trecute,
Într-a ingerilor lume liniștit acumă du-te,
Căci necazurilor vieții le-ai adus un sfânt prinos:
Strai de purpură și aur, versul tău armonios...
În zadar ceruși în viață o lumină să s-arate,
Când slăveai albastră noapte din privirile-adorate.
Dar acum, acum te cheamă, în iubirea lor dîntăi,
Visătoarele copile ce te țin la căpătâi...
Nu simți tu în nopți cu lună cum s-adună pe-ndelete
Feți-frumoși cu păr de aur, zburători cu negre plete,
Cosânzenele, fecioare ce-ți roiesc lângă mormânt?
Nu-ți aduce glas de buciom blînda batere de vînt?
Ca un stol de corbi trecură deznădejdiile grele...
Vin la teiul tau acumă somnoroase păsărele
Să-și ascundă sub aripă obositul căpușor...
Ca și ele, dormi în pace somnul dulce, somn ușor...
Dormi în pace. Dulci iluzii vor veni să te-mpresoare,
Or să-ți cînte, de departe, singuraticile izvoare.

Iar pădurea murmura-va: "Numai eu știu să te-ascult,
O rămâi, rămâi la mine...te iubesc atât de mult!"

Poezia Lui Eminescu Ion Bănuță

Marea cheamă împăratul
poeziei înserării
și durerea se rasfrînge
în nemărginirea zării.
Luna, vechea lui copilă,
toarna-argintul în durere
și pe fruntea lui de geniu
pune umbre de tăcere.
Noapte! Eminescu doarme
și seninu-i jocă-n geană,
numai marea în restriște
plînge plîns de cosânzeană.
Împăratu-n togă neagră
stă pe tron în slava mării,
iar eu cat în
valuri cheia
poeziei și-a
visării.

David Munteanu—III A

Legământ

(lui Mihai Eminescu)
de Grigore Vieru

Știu: cândva, la miez de noapte
Ori la răsărit de Soare,
Stinge-mi-s-or ochii mie
Tot deasupra cărții Sale.
Am s-ajung atunce, poate,
La mijlocul ei aproape.
Ci să nu închideți cartea
Ca pe recile-mi pleoape.
S-o lăsați așa, deschisă,
Ca băiatul meu ori fata
Să citească mai departe
Ce n-a dovedit nici tata.
Iar de n-au s-auză dînșii
Al străvechii slove buciom,
Așezați-mi-o ca pernă
Cu toți codrii ei în zbcium.

La marginea mării

(În memoria lui Eminescu)
de Mircea Micu

Te-am înălțat cu fața către mare,
Să-ți fie somnul blîndă alinare.
Dar chipul tău frumos cioplit cu dalta
Nu-ncape-n apa zărilor-înalta.
De-aici, târziu, spui versul tău de seară
Și vîntul îl șoptește peste țară;
Și codrii, treji, își înfloară creanga,
Izvoare rîd, se tînguie talanga...
Și marea-n jurul tău, clocotitoare,
Îți cântă îmblînzită la picioare;
Și pescărușii-ți vin – de ochi aproape –
Și tu-i adormi cu focul de sub pleoape.
Iar noaptea, din statuie urcă în spații
Luceafărul spre-nalte constelații.

Cele trei fete de împărat și grădina

A fost odată ca niciodată un împărat mare și puternic, care avea un palat imens, în jurul căruia se odihnea o grădină frumoasă, cu flori de toate culorile și formele, cu miresme dulci și adormitoare. Florile erau vizitate adesea de fluturași stropiți cu diferite culori, care le șopteau povești numai de ei știute. Ceea ce o făcea mai deosebită de celelalte grădini ale împărăției era faptul că fiecare floare putea glăsuși întocmai ca și oamenii.

Pe lângă toate aceste bogății, împăratul avea și trei fete mai frumoase decât luna și soarele. Ele se plimbau nestingherite tot timpul prin grădina ademnită, însă, de când o floare albastră precum cerul senin de vară îi spuse împăratului că niște zmei vor să le răpească pe cele trei odrasle ale sale, fetele nu mai aveau permisiunea de a ieși din palat. Regele anunță că oricine se va încumeta să-i ucidă pe zmei va primi mâna uneia dintre cele trei fiice și jumătate din împărăția sa. Mulți voinici își încercară norocul, însă în zadar, până când i se înfățișă un fecior care îi spuse:

- Luminate împărate, rogu-te să-mi încerc și eu norocul și să le vin de hac celor care vă pricinuesc atâta supărare.

Acesta acceptă, așa că feciorul plecă. Trecu printr-o pădure deasă, străbătută de un pârâiaș domol ce îl conduse până la casa unei bătrâne vrăjitoare. Aceasta, impresionată de vitejia flăcăului, îi spuse unde îi poate găsi pe zmei și îi dăruie o sabie fermecată, care să îl ajute în luptă.

După câteva zile, ajunse la un palat cu totul și cu totul de aur și, nevăzând picior de om prin preajmă, intră și se odihni, până când auzi pași apăsați. Iute ieși din locul său și, cu o singură lovitură de sabie, îi reteză capul zmeului. La fel se întâmplă și cu al doilea, dar când dete ochii de al treilea, simți că acesta este mai puternic. Se luptară și se luptară, până când eroul nostru răsuși sabia de trei ori deasupra capului, iar aceasta îi sări din mână, reteză capul zmeului și se întoarse la stăpân. Feciorul se întoarse la împărăție și o ceru de nevastă pe fata cea mică a împăratului. Aceasta avea părul lung și blond ca spicele de grâu, ochii ca două migdale și buzele roșii ca petalele de trandafiri. Surorile s-au bucurat pentru ea, dar cea mare intră în vorbă cu un trandafir mai spinos decât toți ceilalți, care îi spuse:

- Preafrumoasă prințesă, nu poți îngădui această căsătorie. Tu nu îți dai seama că mezina l-a vrăjit pe viteaz și acesta nu te-a ales pe tine să-i fii mireasă?

Auzind acestea, ranchiunoasa prințesă îi făcu vrăji mezinei, transformând-o într-o pasăre galbenă și o închise într-o colivie. Micuța pasăre, de atâta

supărare, nu mai putea să cânte. Înduioșată de sărmana vietate, împărăteasa deschise porțile, iar pasărea o zbughi pe fereastră și se îndreptă către palatul surorii sale. Ajungând acolo, se așeză pe degetul feciorului, iar acesta își dădu seama că glasul ei aducea mult cu cel al mezinei, iar sclipirea din ochii ei îl făcu să înțeleagă adevărul: mezina fusese transformată în pasăre. El îi dădu tot felul de leacuri, dar fără folos. Cu timpul, se duse vestea și în celelalte împărății despre cântecul minunat al păsării, așa că i se înfățișă un rege dintr-o împărăție învecinată, care îi ceru minunata făptură, promițându-i în schimbul ei nenumărate bogății. Feciorul îl refuză, așa că înverșunatul rege porni un război aprig împotriva țării. Deoarece eroul nostru era gata să piardă lupta, minunata cântăreață a văzduhului vru să îi sară în ajutor, însă fu răpusă de un buzdugan nemilos. Micuța nu mai apucă să-i cânte feciorului, ci se prăbuși pe câmpul de luptă. Dar el se avântă înaintea oștirii, dorind să fie străpuns de vreo suliță, știind că numai în ceruri se va putea reîntâlni cu fiica împăratului.

Și-am încălecat pe-o șarpe și v-am spus povestea așa.

Grigoriu Maria
Clasa a VI-a C

Copilăria

Ce frumoasă e copilăria!
Mai presus ca avuția.
Ea îmi este bogăția,
Curând va dispărea.

Iar când voi fi mai mare,
Nu o voi mai avea,
Dar îmi voi aminti
Cu mare drag de ea.

Mălinici Ruben Daniel
clasa a IV-a C

Despre copilărie

Copilăria noastră
E un fulg de nea,
Un bob gingaș de rouă
Sau o rândunea.

Noi, toți copiii lumii
Vrem pace, doar atât,
Și-n pace să trăim
Mereu pe-acest pământ.

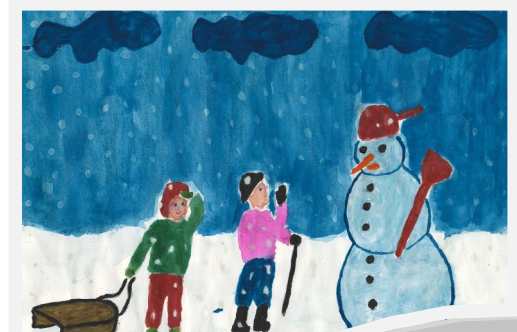
Copile, ești o stea,
Lumina, viața mea,
Ești luna de pe cer
Și zâmbetul- mister.

Copii, să ne iubim
Și-n pace să trăim,
Sub soarele-arzător
Și cer fără de nori!

Moisă Mihnea
Clasa a IV-a C

Turcu Delia—III A

Teslaru Eduard - III A

Bucuria

Copilăria este un dar.
La fel ca tine eu sar
sus, sus, tot mai sus,
Să văd soarele unde s-a dus.

Când mă uit la tine,
Parcă mă văd pe mine,
Cât de mică eram
Și îmi amintesc cum mă-nălțam.

Mă bucur că sunt copil
Ca ramura de april.
Copilărie, te iubesc,
Te rog, fă-mă să zâmbesc !

Nedelea Daria
clasa a IV-a C

Globul de cristal

Aș putea să-ți ghicesc limpede viitorul într-un glob de cristal?

Limpede nu vezi decât cu inima ce vine din copilărie,

De aceea nu pot decât să-ți văd trecutul spus de tine mie.

În palmă dacă iau nisipul, simt primăverile trecute și trecutul tău: inocența.

Văd o durere surdă, indiferent ai cui sunt ochii.

O pulbere de amintiri minore, amintiri sub 18 ani stau ca o comoară pe fundul unui ocean și strigă să nu le uiți.

E prologul vieții tale: copilăria.

Văd degetele murdare de praf ale căror molecule se risipesc în păr, pe obraz.

Mogâldeața se bucură în continuare, iar fața i se luminează parcă de soare.

Femeia îl șterge sau nu de praf, zâmbetul la fel de larg rămâne.

Văd din nou mogâldeața care frecventează leagănele zilnic,

Iar în spatele ei o femeie o încurajează.

Aud plânsete, văd o femeie ștergându-i lacrimile.

Micul viitor adult plânge cu fundul așezat pe trotuar,

Măinile își frânge, lacrimi i se încrucișează în bărbie

Și femeia îi repetă vorbe peste vorbe.

Sufletul fără vise cu vise se vindecă.

Copilăria a fost o trăire intensă, este și va fi un vis,

Pleacă, dar nu moare niciodată.

Printre primele litere făcute de mâna ta văd zâmbete și gesturi gingașe.

Mai văd în ochii tăi un lucru, pe care simt că -ai vrea să i-l spui copilăriei tale:

„Suntem prieteni acum și mai departe.”

Vrânceanu Emanuela
clasa a VIII-a C

OANA NEDELCU CLASA II A.

IARNA

IARNA IARĂȘI A VENIT,
AFĂRĂ NINGE LINIȘTIT.
TOTUL ÎN ZARE A ALBIT
ȘI SUNT TARE FERIGIT.

EU FAC OAMENI DE ZĂPADĂ,
MARI, FRUMOȘI ȘI ARĂTOȘI;
VIN COPIII SĂ ÎI VADĂ,
ȘI SUNTEM TARE VOIOȘI.

IARNA-I FRIGUROASĂ
DAR E ȘI FRUMOASĂ.
PESTE TOT E ALB FRUMOS
ȘI COPIII IES LA JOACĂ
MERG CU SANIA ÎN JOS,
DERDELUSUȚI ALUNECOS
LA COPIII TOȚI SĂ PLACĂ

SCRITORU RADU-VASILE

CLASA

Munteanu Melania—III A

Prietenii mei necuvântători

Sunt un copil norocos. Am prieteni cuvântători, dar și trei prieteni necuvântători. Necuvântători este un fel de a spune, pentru că ei vorbesc limba pisicească: mi-aună când le este foame. Când intră în casă dimineața, te salută cu un miaaaauu lung, când sunt bolnavă, vin și se așază pe mine, parcă pentru a îmi alina suferința.

Am uitat să vi-i prezint:

** Pe **Rontzi**, l-am primit de la Moș Crăciun, acum 2 ani. Era mic, negru, ca un ghemotoc de blănita neagră. La scurt timp s-a îmbolnăvit, dar părinții mei, fiind și ei iubitori de animale, l-au tratat și acum este o mândrețe de motan, care seamănă cu o panteră neagră în miniatură.*

** **Thomas** este alb cu negru. Pe el l-am găsit în fața porții, împreună cu o cățelușă neagră. Au venit la pachet; erau cei mai buni prieteni și își împrumutaseră comportamentele: dormeau împreună, își împărțeau mâncarea. Din păcate, pe cățelușă au luat-o, nu mai știu nimic despre ea.*

** Cel de-al treilea pisoi se numește **Tigru**, este portocaliu cu alb. Îl avem de mulți ani, nici nu mai știu povestea lui. El are o problemă de sănătate la ochișori, dar mami îl dă cu o cremă magică și îl face sănătos.*

Aș avea multe să vă povestesc despre ei, despre năzbâțiile pe care le facem împreună, dar trebuie să mă opresc din scris pentru a lăsa și altora loc să-și scrie poveștile.

Alecsandra Mihai,
clasa a IV a A

O reclamație neobișnuită

Tribunalul lucrurilor din camera unei adolescente a înregistrat ieri reclamația unui dulap sătul de ifose, trânteli și vorbe scăpate printre nervi necontrolați. După ce domnișoara noastră a părăsit camera, dulapul și-a luat jurnalul obișnuit și a început să noteze cuvinte pe care ar fi vrut să i le adreseze stăpânei sale:

- ♦ Cred că în fiecare săptămână vîi cu ceva nou! Iar treaba asta e deranjantă...știi...și mă cam doare!
- ♦ De câte ori mai trîntești câte o haină, cu care eu nici nu apuc să fac cunoștință, pierd inventarul lucrurilor. Și trebuie s-o iau de la început!
- ♦ Fiecare haină pe care ai purtat-o are povestea ei și, după ce ai dat-o jos de pe tine, ai trântit-o în mine, bineînțeles, fără să o împătorești! Iar eu sunt nevoit să ascult povești peste povești, căci fiecare vrea să spună ceva!
- ♦ Păstrezi în mine și haine care sunt mici (de ce nu le dai odată cuiva? Aș mai scăpa și eu de câteva kilograme), dar și haine pe care le-ai purtat o singură dată sau chiar deloc (Deci, de ce le-ai mai cumpărat?)
- ♦ Să trecem și la exterior: pe fața mea ți-ai lipit tot felul de postere și mi-ai făcut cunoștință cu tot felul de figuri, pe care eu trebuie să le suport...
- ♦ Cu toate acestea, recunosc un lucru bun printre toate celelalte: cu fiecare poveste spusă de catrafusele tale și cu fiecare haină oferită (majoritatea lucrurilor adoptă stilul de băiat, iar eu

știu că ești fată), te pot cunoaște mai bine. Îți mulțumesc chiar că m-ai ales pe mine să îți păstrez secretele.

Să știi că data viitoare te chem în instanță.

Scurtu Aida Petruța
clasa a VII-a A

Vis de pasăre albastră

Dacă aș fi o pasăre albastră,
Aș zbura sub cerul infinit,
Aș zbura... sub miile de astre,
Înspre înălțimile albastre,
Colindând lumea-n lung și-n lat,
Căutând splendori de neimaginat
În lumea asta mare...

Dar dintr-odată gândul se opreste...
Iar pasărea albastră se topește...
Neajungând la liman, căzu-n ocean...
Și pieri...un dor nemărginit,
Un vis fierbinte neîndeplinit...
Un vis de pasăre albastră...

Lazăr Mihalîs
Daniel

clasa a VI-a C

Oameni de geniu și obiceiurile lor ciudate

Miguel de Cervantes (creatorul lui Don Quijote)

Cervantes trebuia să stea în apă până la genunchi înainte de a intra într-o stare creativă. Despre această "tehnică" se vorbește mult, în sens metaforic, dar nu este rău de pus în practică. Pentru perioadele în care ai nevoie de concentrare intelectuală maximă, scurte reprize de băi reci la picioare ar putea fi de ajutor.

Charles Dickens

Autorul englez scria și dormea cu fața spre nord, aliniindu-se cu polii pământului. El făcea acest lucru, deoarece considera că, în acest fel, își putea îmbunătăți creativitatea. Dacă dormea în alte locuri, își rearanja patul, de aceea avea întotdeauna cu el o busolă

Thomas Edison

De ce geniiu au, în general, probleme de somn? Thomas Edison credea că oamenii dorm prea mult și că, în consecință, sunt neproductivi. Edison folosea "power napping" (somnul de scurtă durată) ca să îi dea creierului său fenomenal o "pauză" de la efortul mental. Pentru a-și stimula creativitatea, el dormea în fotoliu cu mâna proptită pe cot, în timp ce ținea strâns în mână o legătură de bile. Astfel, el "delega" subconștientului său anumite probleme la care lucra. În momentul în care intra într-un somn profund, scăpa legătura de bile pe jos, iar zgomotul îl trezea. Când se trezea, scria orice avea în minte, de obicei soluția vreunei probleme.

Albert Einstein

Einstein era pregătit să se gândească la aceeași problemă multe ore pe zi, timp de mai multe luni, până reușea ce își propusese. El este cel care a făcut afirmația că "oamenii își folosesc doar 10% din creier". Dacă vrei să gândești ca Einstein, trebuie să îți lucrezi creierul, la fel cum un atlet olimpic își lucrează corpul, multe ore pe zi. Printre ciudățeniile acestui om, se număra obiceiul de a pleca în larg cu barca sa în zilele cu furtună. Întrebat de ce își asumă acest risc, Einstein a răspuns: "De dragul aventurii și al provocării ...". Deviza lui Albert Einstein era: "Nu te lăsa învins".

Ernest Hemingway

Hemingway obișnuia să scrie texte de câte 500 de cuvinte, în fiecare zi. Această tehnică îi permitea să treacă peste "blocajul scriitorului" și îi menținea abilitatea de scriitor la cote foarte înalte. Principiul este similar cu antrenamentele sportivilor, doar se știe: repetiția este mama măiestriei.

Yoshiro Nakamatsu

Yoshiro Nakamatsu, inventator japonez, este unul dintre cele mai mari genii ale istoriei umane. El are peste 3000 de invenții patentate și a câștigat un premiu Nobel. Îi place foarte mult să inventeze sub apă, având cu el o tablă de scris din plexiglas, rezistentă la apă. Numește această tehnică "înot creativ" și spune că "oxigenul este dușmanul creierului".

CURIOZITĂȚI

..... Culese de
Mircea Mălinici - VII A

Arborele-butoi și-a primit denumirea datorită formei pe care o are trunchiul său. În acesta se acumulează apă pentru zilele secetoase, lucru necesar, deoarece copacul se întâlnește în zonele deșertice. Cel mai bătrân arbore din lume are aproximativ 5000 de ani. Acesta crește în Africa răsăriteană și este un baobab.

Frunzele cele mai mari le are palmierul rafie. Acesta trăiește pe malurile Amazonului și o frunză de-a lui poate adăposti 10 oameni. Frunzele arborelui pot ajunge la aproximativ 22 m lungime și 12 m lățime.

Cel mai înalt arbore de pe Terra se află în California și atinge înălțimea de 112,83 m.

La țărmurile Mării Mediterane crește pinul Aleppo, un pom denumit și arborele busolă, deoarece trunchiul acestuia este întotdeauna înclinat spre sud.

În Africa de Nord trăiește un copac denumit și copacul necuratului. Acesta are sub scoarță un mare procent de fosfor care-l face să lumineze. Noaptea poți chiar să citești la lumina lui.

În pădurile tropicale copacii nu au inele anuale.

Există în Peru o specie de cactuși care se pot deplasa. Aceștia nu au rădăcini, ci au doar niște excrescențe care sunt acoperite cu țepi. Când vântul bate puternic, acest cactus se deplasează pe distanțe foarte mari, luându-și hrana și apa din aer.

SEF PROMOTIE	PRISTAVU DRAGOS		VIIIA
OLIMPIADA DE FIZICĂ	SECURE RĂZVAN	MENȚIUNE	VII C
OLIMPIADA DE CHIMIE	SECURE RĂZVAN	PREMIUL III	VII C
	PRISTAVU DRAGOȘ	MENTIUNE	VIII A
OLIMPIADA DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ	GRĂÎȚARU ELISA	MENTIUNE	VII C
OLIMPIADA DE RELIGIE	REZMIREȘ NADIA	MENTIUNE	V A
CONCURSUL NAȚIONAL "MAGDA PETROVANU" IAȘI	KOVACS ANDREI	I	VIII B
	PRISTAVU DRAGOȘ	III	VIII A
	SECURE RĂZVAN	III	VII C
	ȘTEFANIA VĂLEANU	MENTIUNE	VII B
CONCURSUL DE LINGVISTICĂ ȘI MATEMATICĂ +/- POEZIE	KOVACS CRISTIANA	MENTIUNE	VI A
CONCURSUL DE GRAMATICĂ "MIHAIL ANDREI"	REZMIREȘ NADIA	MENTIUNE	V A
	GRĂÎȚARU ELISA	II	VII C
	BACIU OTILIA	III	VII B
CONCURSUL INTERDISCIPLINAR "CULTURĂ ȘI SPIRITUALITATE"	SECURE RĂZVAN	MENTIUNE	VII C
	OLTEANU BRIANA	II	VI B
PUBLIC SPEAKING	MIHAILA MARIA	III	VIIIA
CONCURSUL TERRA	LAZAR MIHALIS	MENTIUNE	V C
OLIMPIADA DE MATEMATICĂ	URSU ANDREI	I	IV A
	BRAN DARIUS	II	IV A
	BOBOC SEBASTIAN	II	IV B
	PĂTRĂȘCAN ALEXANDRU	III	IV A
OLIMPIADA DE LIMBA ROMÂNĂ	DERLĂ ANDRA	I	IV B
	APOSTICĂ ALEXIA		
	TICĂ SILVIU	II	IV B
	BALINT ANTONIA	MENTIUNE	IV A
	URSU ANDREI		
OLIMPIADA DE ED. CIVICĂ	DERLĂ ANDRA	II	IV B
	VĂLCEANU IORDANA		

Interviu cu Briana Olteanu

Cine este Briana Olteanu?

Este una dintre elevele clasei a VII-a B de la Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” din Buhuși .

De când cânti?

Muzica populară este una dintre pasiunile mele, pe care am ales să o cultiv cel mai mult dintre toate. Am început să cânt la vârsta de 5 ani, la Clubul Elevilor din Buhuși și la 6 ani am urcat pentru prima dată pe scenă. Apoi, din 2010, am mers la Școala Populară de Arte și Meserii din Bacău, unde încă studiez, fiind eleva

doamnei Maria Șalaru.

Ce înseamnă muzica pentru tine?

Muzica face parte din viața mea. A intrat în inima mea și va rămâne acolo pentru totdeauna. Pot spune că muzica îmi este cea mai bună prietenă. Îmi este alături mereu: când sunt fericită, cânt ; când sunt emoționată, cânt; când sunt tristă sau abătută, cânt. Doina este preferata mea. Mă simt mult mai bine după ce cânt o doină.

Se pare că învățatura și muzica se împacă bine, în cazul tău. Cum le-ai „împrietenit”?

Sunt fericită din acest punct de vedere. Consider că am reușit să le îmbin și să obțin rezultate frumoase pe ambele planuri. Nu pot renunța la niciuna dintre cele două! Pur și simplu sunt parte din mine.

Ai participat la multe concursuri?

Am participat la spectacole, la concursuri și la emisiuni de televiziune. De-a lungul anilor am adunat multe diplome, medalii și trofee, dar și experiență. Una dintre cele mai frumoase experiențe și apariții ale mele

este cea din cadrul emisiunii-concurs *Next Star*, de la Antena 1. Acum mă pregătesc intens pentru Concursul Național ”Florile Ceahlăului”. Mi-am propus să trec preselecția și să mă întorc la colecția de acasă cu încă un premiu frumos.

Ce loc va ocupa muzica în devenirea ta?

Pe viitor vreau să urmez Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării – București și să lucrez în televiziune, iar muzica să rămână o pasiune.

Poți să ne povestești o întâmplare inedită de la manifestările la care ai participat?

Am amintiri frumoase de pe scenă, pe care cu siguranță nu le voi uita. Dar una inedită... La Festivalul ”Lira”, în Maramureș, am început cântecul cu ultima strofă; m-am emoționat și n-am mai putut termina melodia așa cum trebuia. Am fost descalificată și m-am întors acasă cu un premiu special, pentru participare.

Morala: Repetă versurile înainte de a urca pe scenă! ☺

- **Îți mulțumim pentru interviu și îți dorim succes pe scenă și la școală.**

Planeta Micului Prinț
ISSN 1844-2617
Colectivul de redacție:
Prof. Găină Lăcrămioara
Elevii : Grăițaru Elisa, Vrânceanu Emanuela, Olteanu Briana, Mălinici Mircea, Scurtu Aida
Profesor coordonator: prof. Dochia Ernestina
Tehnoredactare și grafică: prof. Păduraru Judit, Informatician Păduraru Adrian
Preț 2,5 lei